

5. 9. 2015 19:30, Krefeld

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás podľa svojho mnohého milosrdenstva znova splodil cieľom živej nádeje vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych, cieľom dedičstva, neporušiteľného, nepoškrvniteľného a neuvädnuteľného, ochráneného v nebesiach pre vás, ktorí ste mocou Božou strážení vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase, v čom to plesáte, málo teraz, ak je kedy potrebné, rmútiac sa v rozličných pokušeniach, aby dokázanie sa vašej viery, o mnoho cennejšie nad zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom zkúša, bolo vám nájdené na chválu, na česť a na slávu pri zjavení Ježiša Krista, ktorého, keď ho aj neznáte podľa tela, milujete, a v ktorého, keď ho aj teraz nezriete, jednako veríte a tak plesáte radosťou nevysloviteľnou a oslávenou odnášajúc si cieľ a koniec svojej viery, spasenie duší, o ktorom spasení snažne pátrali a spytovali proroci, ktorí prorokovali o milosti, vzťahujúcej sa na vás, spytujúc, na ktorý a jaký čas to oznamoval Duch Kristov, ktorý bol v nich a ktorý svedčil vopred o utrpeniach Kristových a o slávach za tým, ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom z neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.“ [1. Petra 1:3]

Veľmi srdečne vás vítame v drahom mene nášho Pána. Sme opäť zhromaždení zblízka i zďaleka, z celej Európy, Afriky a mnohých iných krajín.

Pre mňa bude toto to najťažšie zhromaždenie všetkých čias, pretože musia byť povedané určité veci, ktoré bude počuť po celom svete. Vy viete, že som bol na ceste v Tucsone v Arizone v USA, aby som sa zúčastnil na pohrebe brata Pearryho Greena. A nanovo povstali rôzne veci a niektoré musia byť opravené – tomu sa jednoducho nedá vyhnúť, ale budeme sa tým zaoberať len veľmi krátko.

Najprv by sme chceli odovzdať pozdravy.

[pozdravy]

Milí súrodenci, sme jednoducho so Slovom a s Pánom spojení a chceli by sme mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Veríme, že posledná zvesť je ako to večne platné evanjelium zvestovaná ku svedectvu všetkým národom a jazykom a všetci, ktorí sú Bohom omilostení, budú počuť posledné volanie, uveria a vyjdú von.

Čo ma veľmi zarmucuje, to otvorene pripúšťam a budem sa tým krátko zaoberať, je chybný vývoj medzi tými, ktorí sa odvolávajú na

brata Branhama. Skutočne to presahuje každú mieru a každé porozumenie. Existujú dve veci, ktoré učinili hlavnými – jedna sa týka minulosti, totiž že Boh poslal brata Branhama, a druhá sa týka budúcnosti – že sa prorok pred vytrhnutím vráti, že bude mať stanovú misiu, že bude mať hlavnú účasť na vzkriesení veriacich, že vysloví slovo moci... Čo všetko existuje a čomu všetkému sa verí, to je jednoducho nepochopiteľné. Obzvlášť čo sa týka videnia o stanovvej misii – 1. 1. 1956 hovoril brat Branham o misii v stane. Po prvýkrát som o tom počul v roku 1958 v Chicagu, ale tým sa nemôžeme bližšie zaoberať. Toľko však musí byť všetkým na celej zemi povedané: **Služba brata Branhama je raz a navždy vykonaná a je absolútne proti Písmu a nezmyselné čakať na jeho vzkriesenie a na to, že bude ešte raz vykonávať svoju službu.** Nie. V Izaiášovi 28:21 čítame, že Pán sám sa pozdvihne a Svoje dielo dokoná. Môžeme to prečítať, aby všetci vedeli, že to tak skutočne stojí napísané. My veríme len tomu, čo Písmo hovorí a ako to Písmo hovorí. U Izaiáša 28:21 stojí:

„Lebo Hospodin povstane ako na vrchu Peracím, bude zúriť ako v údolí v Gibeone, aby učinil Svoje dielo, Svoje podivné dielo; aby vykonal Svoju robotu, Svoju čudnú robotu.“

To isté čítame aj v liste Rimanom 9:28 – že Pán sám Svoje dielo spásy dokoná tak, ako dokoná dielo stvorenia [podľa nem. prekladu]:

„...pretože na zemi vykoná Pán Svoje Slovo...“ Pán! Nie prorok!

„...vykoná Pán Svoje Slovo tak, že nechá veci prebehnúť istotne a ranu za ranou.“

My veríme tak, ako hovorí Písmo! Musím jednoducho zdôrazniť, že len bláznivé panny veria bláznivými výkladom. Múdre panny môžu veriť len Božiemu svätému Slovu. Ich viera je zakotvená v Božích zaslúbeniach.

Ako som už povedal, nemal som účasť len na pohrebe, ale v sobotu som mohol vidieť truhlu a zažalal som sestru Greenovej Božie požehnanie. My sme predsa úprimní a otvorení a všetkým zo srdca želáme Božie požehnanie. Prosil som o to, aby som smel niečo povedať priamo na zhromaždení, ale nebol na to počas tých 2,5 hodín čas. Mal som ako posledný možnosť povedať len pár slov v sobotu dopoludnia v zhromaždení v modlitebni. Brat Taty, ktorý bol tiež pri tom, mi povedal, že sa pripojilo viac ako 700 ľudí, aby počuli, čo som tam povedal.

Potom som navštívil dom, ktorý bol pre brata Branhama postavený v Tucsone. Je to jednoducho nemožné, písomne to pravdepodobne ani nemôžem zopakovať. Dúfam, že toto nebudú počuť neveriaci, lebo by sa chytali za hlavu. Veľká miestnosť, múzeum so všetkými 47 zbraňami, s ktorými brat Branham strieľal. Veľká výstavná miestnosť, do ktorej veľmi pobožne prichádzajú skupiny ľudí, všetko si prezerajú a dostávajú informácie. Najviac ma však najviac zarmucuje fakt, že dokonca aj na náhrobnom kameni v Jeffersonville, na pyramíde, ktorá je na náhrobnom kameni, stojí sfalšovaný text, totiž: „Tak ako Ján Krstiteľ predišiel prvému príchodu Krista, tak budeš ty predchodcom druhého príchodu Krista.“ Slovo zvesť tam chýba. Tak to stojí na náhrobnom kameni a tak isto je to napísané i nad vchodovými dverami domu, ktorý v Tucsone postavili pre brata Branhama – ten istý sfalšovaný text.

Viete si predstaviť, čo pre mňa znamená, byť s týmito vecami ešte raz takto priamo konfrontovaný a potom pochopiť, že všetci títo ľudia s opovržením prechádzajú pomimo toho, čo Boh učinil počas posledných 50 rokov, a jednoducho tvrdia, že ten jediný, ktorý bol Bohom poslaný, bol prorok a že tým všetko skončilo a začne to opäť, keď sa vráti späť.

Vravím vám, bola to cesta, ktorá mnou otriasla v najhlbšom vnútri – skutočne ešte raz naživo vidieť, ako sú ľudia vedení do bludu s odvolaním sa na toho najväčšieho Božieho muža, ktorý kedy na zemi existoval – to sme na tomto mieste často dosvedčili. To môžem ako očitý svedok najlepšie posúdiť. Čiastočne sme na tomto mieste hovorili o tom, že nášmu bratovi bola skutočne daná taká istá služba, ten istý dar zjavenia, aký mal náš Pán ako prorok a Syn človeka, keď mohol povedať: „*Syn nemôže robiť nič sám od Seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca, lebo čokoľvek On činí, to podobne činí aj Syn.*“ [Ján 5:19]. Na toto biblické miesto sa brat Branham odvolával takmer v každom zhromaždení, keď sa modlil za chorých. Tak ako Pán vo videní videl, čo postihlo osobu, ku ktorej hovoril, tak brat Branham vo videní videl, čo postihlo osobu, za ktorú sa modlil. Nemáme snáď príklad manželského páru z Zürichu s dcérou, ktorá sa narodila slepá? Nepočuli a nezvestovali sme jednotlivé prežitia? Až po otca toho prekladateľa, ktorému povedal: „Vidím New York, vidím mrakodrapy, vidím autá, vidím teba v New Yorku. Ty si prešiel cez oceán ako misionár, si kazateľ Cirkvi Božej...“ A potom brat Branham hovorí: „Ty si otec môjho prekladateľa.“ To všetko som

predsa videl a počul. Ja nehovorím o tom, čo iní počuli a videli, ale o tom, čo som ja videl a počul. Ale koná sa modloslužba a je falšované to, čo z nadprirodzeného oblaku povedal Pán sám, totiž:

„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

A to predsa vidíme – a to až do dnešného dňa. Aj to som už povedal. Brat Branham dohromady 15 krajín navštívil a v 12 kázal. Nikto dovtedy o zvesti nič nepočul. Po otvorení pečatí viac neučinil žiadnu medzinárodnú misijnú cestu. Boh predsa všetko dopredu presne určil. Dokonca aj to, že som videl brata Branhama odísť domov na oblaku. A potom po jeho pohrebe v hoteli: „Teraz prišiel tvoj čas cestovať od mesta k mestu...“ Ale ľudia sa tomu posmievajú a veria tomu, že len prorok mal povolanie a poslanie, a čakajú, že sa vráti, aby toto poslanie naplnil. Nie. Až dodnes Boh nemusel nikoho priviesť späť, ani Jána Krstiteľa a ani žiadneho iného proroka. Nesieme v ctibázni v Božom poverení Božiu zvesť Slova do celého sveta a kto má uši, aby počul, ten nech počuje, čo Boží Duch hovorí skrze Božie Slovo.

Bratia a sestry, aj to sme na tomto mieste už niekoľkokrát museli zdôrazniť: Zapečatenie Svätým Duchom ku dňu premeny našich tiel sa musí stať. Boh musí položiť Svoju pečať na to, čo v nás a na nás vykonal. A povedzme to zreteľne: Boh nikdy nepotvrdí blud!

Povedzme aj to ešte raz – 1. Timoteovi 3:15: „*Cirkev je stĺp a pevný základ pravdy.*“ Cirkev živého Boha nie je žiadny dom lží, ale telo Pána, základ a stĺp pravdy! Preto mohol apoštol Ján písať, že žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde [1. Jána 2:21]. Pravda je od začiatku pravdou a až do konca pravdou zostane.

Boh nám skutočne daroval milosť ostať pri zdravom rozume, veriť tomu, čo Boh zaslúbil, biblicky zaradiť službu brata Branhama a potom, keď sa čas naplnil, niesť túto zvesť do celého sveta.

Všetci, ktorí ste o tom informovaní, viete, ako Pán otvoril dvere aj na poslednej ceste do Pakistanu, Abú Dabí a Dubaja. V poslednom e-maile nám brat Michael napísal, že teraz to nie je 56 staníc, ale viac ako 70 staníc, ktoré teraz vysielajú Božiu zvesť. To, čo vychádza z Lahore, podávajú ďalšie stanice ďalej – viac ako 70 staníc vysielala to isté kázanie, tú istú zvesť, ktorú prinášame. Čo viac by sme ešte chceli? Dosiahli sme celý svet a teraz k tomu ešte prichádza zvyšok.

Aj to som vám už rozprával. Keď som stretol muža, ktorý zodpovedal za záležitosti v televízii, tak na mňa pozeral a opakovane sa ma pýtal: „Skutočne si poznal Williama Branhama osobne?“ A ja som povedal: „Áno, poznal som ho.“ A potom sa znova pýtal: „Naozaj je to tak? Ty si skutočne brata Branhama osobne poznal?“ A potom povedal: „Môj starý otec stretol brata Branhama v Bombaji v Indii. Môj starý otec mi stále znovu rozprával o bratovi Branhamovi. Ty máš k dispozícii čas, štúdio je tvoje, hovor o tom, čo ti Boh položil na srdce.“ Predstavte si, ako Boh otvoril dvere, ako naklonil srdcia, aby boli dosiahnutí skutočne aj tí poslední po celej zemi.

To, čo som predtým povedal, som neučinil z kritiky, ale hovoril som to s veľkou bolesťou, aby sme boli vďačnejší za milosť, ktorú nám Boh daroval – mať pomazané uši, všetko správne zaradiť a vo viere kráčať vpred. Jemu vďaka, tomu všemohúcemu Bohu, ktorý bdie nad Svojím Slovom a ktorý v našom čase dokoná Svoju spásnu radu, ktorú pred večnosťou rozhodol.

Smieme povedať tak, ako už Pavol v Skutkoch apoštolov 20, že zvestoval celú spásnu Božiu radu – v tejto plnosti, v tejto presnosti, počnúc tým, čo sa stalo v záhrade Eden. Aj to tu musíme stále znovu opakovať: Pretože sa prapôvodný hriech stal v tele z mäsa a krvi skrze spodenie, muselo zasľúbenie znieť: „*Ty si Môj syn, dnes som ťa splodil.*“ [Žalm 2:7, Skutky 13:33, Židom 1:5, 5:5] Áno, Pán sám musel prísť v splodenom mäsitom tele, aby tu vzal v tomto tele z mäsa na Seba pôvodný hriech, preliat krv novej zmluvy a daroval nám spásu, odpustenie a Božiu milosť. Sme jednoducho zo srdca vďační, že nielen hovoríme: „Sme spasení“, ale vieme, v čom sa udial pád do hriechu a prečo nám musel byť náš Spasiteľ podľa tela rovný.

Aj to sme už v úvodnom slove počuli: Znovuzrodení skrze vzkriesenie Ježiša Krista z mŕtvych. Odpustenie nastalo na kríži Golgoty, ale vzkriesením prišiel nový Boží život a všetci, ktorí s Kristom zomreli, spolu s Ním povstali k novému životu. Bratia a sestry, každé Božie Slovo má jednoducho svoje miesto a vo všetkých týchto biblických miestach sami seba vždy znovu nachádzame.

Poznali sme aj to, čo náš Pán povedal v kázaní na hore v Matúšovi 5:8:

„Blahoslavení čistého srdca, pretože oni Boha uvidia.“

Zasľúbenie – jedno z deviatich blahoslavení, ktoré nám Pán daroval. A teraz to skutočne musí v nás všetkých vyvolať odozvu: „Pane, daruj

mi milosť a daj mi čisté srdce, pretože by som Ťa chcel vidieť! Chcel by som byť pri tom, keď tých Svojich zavoláš!“

Aj to ďalšie zaslúbenie, ktoré sme často zdôraznili – Matúš 25:10: *„Tie, ktoré boli pripravené, vošli na svadobnú hostinu.“*

Povedzme aj to ešte raz: Múdre panny nemôžu byť oklamané. Múdre panny veria tak, ako hovorí Písmo, všetko podľa Písma usporiadajú a aj samy seba nechajú biblicky zaradiť. Bláznivé budú veriť všetkému možnému, ale len múdre dosiahnu cieľ, len múdre budú pripravené, aby mohli vojsť na svadobnú hostinu.

V liste Židom 4:1 sme čítali o tom, aby sa pri nikom nezistilo, že zaostal. Predstavte si to: Keď je nádej veriacich zameraná na to, že sa vráti prorok, že skrze zemetrasenie nastane vzkriesenie... keď toto všetko počujeme, tak nám je na mysli inak. Nie! My veríme v návrat Ježiša Krista, nášho Pána, ktorý dal zaslúbenie: *„...pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.“* [Ján 14:3]

„Bojme sa tedy, aby snád ... nezdal sa niekto z vás, že zaostal.“

Čítajme niekoľko biblických miest z 2. Korinťanom 3. Tu Pavol postupne povedal niekoľko vecí, do ktorých sa skutočne môžeme zo srdca zahĺbať – verš 6:

„...ktorý nás aj učinil dostatočných za služobníkov novej zmluvy, nie litery, ale Ducha, lebo litera zabíja, ale Duch oživuje.“

Duch oživuje! Duch vedie do toho, čo bolo napísané. Napísané Slovo sa stáva živým zjaveným Božím Slovom! Je nám jednoducho z milosti darované, že litera je obživená a my prijímame a uchopíme to, čo nám Boh z milosti daroval.

Vo verši 3 čítame:

„...a vidieť zjavne na vás, že ste listom Kristovým, nami prislúženým, napísaným nie čiernidlom, ale Duchom živého Boha, nie na kamenných doskách, ale na doskách srdca mäsitých.“

Kristovým listom napísaným nie atramentom, ale Božím Duchom, pretože sa napísané Slovo stalo živým zjaveným Slovom!

Pavol pokračuje od verša 12 o tom, že zástera môže byť sňatá len v Kristu: *„Majúc tedy takú nádej používame veľkú smelosť...“*

Pred Boha predstupujeme smelo. My vieme, v koho a v čo veríme a nič k Jeho Slovam nepridávame. Verš 13:

„...a nie ako Mojžiš, ktorý kládol zásteru na svoju tvár, aby nehľadeli synovia Izraelovi na koniec toho, čo išlo pominúť.“

A teraz to prichádza:

„Ale ich mysle sa zatvrdili, lebo až do dnešného dňa zostáva tá istá zástera pri čítaní Starej zmluvy neodostretá, lebo sa Kristom odstraňuje.“

Aj to je pramocné slovo. Pri čítaní Starého zákona je na ich srdciach stále zásteru, ktorá je odstránená len v Kristu, pretože všetko, čo bolo v Starom zákone zasľúbené a oznamované, sa v Ježišovi Kristovi – Božom zjavení v ľudskom tele – stalo realitou. Preto musí byť zdôrazňované, že **len v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, je zásteru sňatá.**

Aj v kázaniach brata Branhama stále znova čítame a počúvame o zjavení – zjavenie Ježiša Krista – zásteru bola odstránená, opona bola roztrhnutá, my sme vstúpili do svätyne svätých a skutočne prijali a pochopili Slovo Pánovo a všetko, čo sa pre nás udialo.

Ďalej vo verši 15:

„...až do dnes, kedykoľvek sa číta Mojžiš, leží zásteru na ich srdci.“

Ak čítame Nový zákon (dúfam, že si to dobre pamätám), tak zistíme, že je v Novom zákone 845-krát citovaný Starý zákon. Len zo Žalмов je to 286 citátov. Nový zákon je predsa naplnením toho, čo Boh v Starom zákone zasľúbil. Sme úprimní a sme so Židmi veľmi srdečne spojení, ale čo je to platné – zásteru je na ich očiach a na ich srdciach, pretože neprijali to, čo Boh v Kristu konal, a preto musel Pán oznámiť súd a povedať, že budú rozptýlení medzi všetky národy. Len v Ježišovi Kristovi – Božom zjavení v tele – je táto zásteru sňatá a my sme z milosti vidieť, vo viere prijali a uchopili to, čo Boh pre nás pripravil.

Vo verši 16 čítame:

„...ale hneď, ako by sa obrátilo k Pánovi, vôkol sa odníma zásteru.“

Kedy bola zásteru odstránená pri tebe a pri mne? Keď sme prežili pravé obrátenie k Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi – že sme boli vsadení do Božích spásnych dejín a vedeli: Stalo sa to pre nás, stalo sa to s nami, pretože Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou. Toto zmierenie však musí byť osobne prijaté a uchopené. Aj dnes večer – ak sú tu ľudia alebo priatelia, ktorí ešte svoj život neposvätili Pánovi – nech je toto tá hodina, skutočne, nech je toto tá hodina, ktorú nám Boh daroval – prijati to, čo sa pre nás stalo, tak, aby sa to z milosti mohlo stať s nami a v nás.

Verš 17: „A Pán je Duch, a kde je Duch Pánov, tam je sloboda.“

Potom prichádza verš 18 ako ten korunujúci záver:

„Ale my všetci, ktorí s odostretou tvárou odrzkadľujeme slávu Pána, meníme sa tak v ten istý obraz, od slávy k sláve, ako sa to deje od Pána, ktorý je Duch.“ [podľa nem. prekladu]

Jednoducho pramocné – Božie zjavenie v Kristu je nám darované, aby sme mali na všetkom účasť presne tak, ako náš Pán, a potom na záver boli premenení na Jeho obraz.

V liste Židom 10 máme vážne napomenutie, aby sme to prijali, uchopili a vytrvali až do konca. Nádherné slová v liste Židom 10 od verša 12:

„Ale On donesúc jednu bitnú obeť za hriechy navždy sa posadil po pravici Božej. A teraz už len očakáva, až budú Jeho nepriatelia položení za podnož Jeho nôh.“

Aj dnes večer. Nepriatelia sú porazení. Skrze vzkriesenie bolo zjavené Božie víťazstvo nad diablom, nad peklom a nad všetkým. Víťazstvo Spasiteľa je víťazstvom spasených. Naša viera je víťazstvom, ktoré premohlo svet [1. Jána 5:4]. Verš 14:

„Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú.“

Tu stojí slovo „zdokonalil“. Naveky privedol do cieľa, naveky zdokonalil. Nie čiastkové dielo, ale navždy dokonal. Čo sme na tomto mieste povedali v stredu večer? Čo Pán koná, je vykonané dokonale. Tak v pravde, ako nás Boh Pán znovuzrodil k živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych, tak musí a smie byť v tejto súvislosti povedané: U Boha neexistuje žiadne nedokonalé zrodenie [potrat]. Každé dieťaťko, ktoré na tento svet príde normálnym spôsobom, je dokonalé od hlavy až k pätám, ale musí rásť! Musí rásť! A tak je to s nami, bratia a sestry. Ak sme spásu prijali a uchopili, ak bolo do nás zasiate semeno Slova a prichádza na nás Boží Duch a tvorí v nás nový život, sme znovuzrodení k živej nádeji a potrebujeme už len vzrast – duchovný vzrast. A potom (ako stojí v liste Efežanom 4) musíme odkladať starého človeka. Čím viac ten nový silnie, tým viac je ten starší odkladaný, až kým sme skutočne nájdení v dokonalej Božej vôli tak, ako je to tu napísané:

„Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa posväcujú.“

My sa necháme posvätiť! „*Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda!*“ [Jána 17:17] Preto zo srdca veríme každému Slovu a tak

iste, ako zo srdca veríme každé jedno Slovo, tak iste sme posväcovaní skrze Svätého Ducha, ktorý toto Slovo inšpiroval. Je to Boží sľub: „*Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“ Tak iste, ako sme Jeho Slovo ako pravdu prijali a uchopili, tak iste sme v ňom posväcovaní, pretože bez posvätenia nikto Pána neuvidí [Židom 12:14]. Nie vlastné posvätenie, ale posvätenie v Božom Slove a vôli.

Mohli by sme čítať ďalej. Boh je verný. Boh nás omilostil, aby sme mali účasť na tom, čo práve teraz koná. Povedzme to stále znova: Náš Pán započal a náš Pán dokoná. Mohol v tebe, vo mne, v nás započat? Boli by sme dnes večer tu, ak by do nás Boh nevlozil túžbu byť pod hlasom Jeho Slova? Boli by ľudia cestovali 1 500 km, aby boli na tomto mieste? Boli by prišli z Kinshasy? Boli by prišli z tých rôznych miest? Dnes sú tu dokonca obaja moji prekladatelia z Kinshasy – brat Taty a aj druhý prekladateľ, ktorý prekladá do lokálneho jazyka. Boh sa skutočne o všetko postaral, aby mohlo byť ďalej podávané to, čo On z milosti pre nás pre tento čas a pre večnosť pripravil.

Zhrňme, o čo sa dnes na tomto mieste jedná.

Boh je len vo Svojom Slove! Boh koná všetky veci len na základe Svojho Slova! Môžeme sa do toho vžiť – čítame zaslúbenia a potom vidíme naplnenie a nepotrebujeme nič vykladať. Nie. Stačí veriť a potom mať na tom účasť.

Preto, bratia a sestry, aj v súvislosti so zodpovednosťou, ktorej som si vedomý, musí byť jednoducho povedané (ako som to musel povedať už viackrát), že **teraz bude zjavený rozdiel medzi bláznivými a múdrymi pannami**. Von vyšli všetky. Posledné volanie počuli všetky: „*Hľa, ženích prichádza!*“ [Matúš 25:6] A čo prichádza potom? Bratia a sestry, zo srdca ďakujme Bohu za to, že sme pochopili, že On srdcia detí obráti k otcom, tak ako skrze Jána Krstiteľa obrátil srdcia starozákonných otcov k novozákonným deťom a mohol Pánovi predstaviť dobre pripravený ľud. Tak skrze zvesť, ktorú nám Boh daroval skrze Svojho služobníka a proroka, ktorý mal priamu účasť na Božej spásnej rade, budú srdcia pravých veriacich Božích detí obrátené k našim skutočným apoštolským otcom na začiatku. Pričom stojí napísané, že iný základ nemôže byť postavený ako ten, ktorý bol postavený už skrze apoštolov a prorokov – mužov Bohom poslaných. Máme účasť na celej rade nášho Boha.

Keď to takto zdôrazňujeme, tak to myslíme z celého srdca. Celý svet a všetky národy a jazyky majú vedieť, že Boh je skutočne len vo

Svojom Slove. A keď nie je Božie povolanie, tak nie je ani žiadne Božie poslanie. Najprv musí existovať povolanie, aby mohlo byť vykonávané poslanie. Mohli by sme sa vrátiť k 11. 6. 1933, keď z nadprirodzeného svetla zaznelo slovo „poslaný“ – „**Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný, tak budeš ty poslaný so zvestou...**“ Poslaný je povolaný – niekto, kto má účasť na Božej spásnej rade. Ak Boh niekoho pre niečo povoláva, tak ho posielal. A Pán hovorí: „...*kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý Mňa poslal.*“ [Ján 13:20] Boh skutočne posielal Svojich služobníkov a prorokov.

Pokojne to povedzme: Ján Krstiteľ bol poslaný Bohom. Bolo to zaslúbené. On mohol povedať: „*Ja som hlas volajúceho na púšti.*“ (Ján 1:23) Aj náš Pán službu Jána Krstiteľa zaradil – Matúš 11:10: „*Toto je ten, o ktorom stojí napísané...*“ a odvolal sa na Malachiáša 3:1.

Brat Branham skutočne približne dvestokrát, teda nie 10 alebo 20, ale približne dvestokrát vo svojich 1 200 kázaniach vzťahol svoje poslanie na Malachiáša 4:5: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“ Približne dvestokrát sa brat Branham odvolával na toto biblické miesto a svoju službu biblicky zaradil. Ja sám som bol prekvapený z toho, že to tak často činil. On však vedel, kam patrí, a poznal svoje poslanie a svoje miesto v Božom kráľovstve.

Ak by sme to nepoznali, tak by sme boli tiež kráčali v rôznych smeroch a dávali ďalej naše výklady. Nie! My sa radujeme z toho, že Pán všetko viedol tak, že nemusíme nič vykladať, ale že môžeme všetko prijímať a uchopiť.

Neviem, ako prežívate dnešné zhromaždenie vy, ale pre mňa to bola cesta, ktoré ešte viac otvorila moje oči, moje srdce naplnila prirodzene na jednej strane smútkom a na druhej strane vďačnosťou za to, že nám Boh daroval toľko milosti, že zásterka bola odňatá, že sme poznali zjavenie Ježiša Krista. Keď čítame túto knihu, tak nemáme na očiach zásteru – či už je to Starý alebo Nový zákon – na našich očiach nie je zásterka. Zásterka bola odstránená! Zjavenie Ježiša Krista, ktoré nám Boh z milosti daroval.

Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, náleží všetka chvála a česť. Z milosti prežijeme korunováciu a záver a vtedy zistíme, že nezaostal žiaden z tých, ktorí teraz zo srdca veria, ale že všetci, ktorí Bohu teraz veria a zostávajú v Božom Slove, a tým aj v Božej vôli, budú mať účasť na vytrhnutí a svadobnej hostine Baránka.

Hlboko nás zasahuje, keď čítame, že potom, keď sa dvere zatvorili, musí byť bláznivým pannám povedané: „*Neznám vás!*“ To je veľmi bolestivé. „*Neznám vás.*“ Panny počuli volanie, vyšli von v ústrety Ženíchovi, počuli poslednú zvesť, a potom napriek tomu zmeškali napojenie. Žijú v minulosti, žijú v budúcnosti a prítomnosť nechajú prejsť mimo seba.

Mám to na záver povedať ešte raz? **To, čo Boh konal v minulosti, nás spája s tým, čo koná v prítomnosti, a to, čo koná teraz, nás spája s tým, čo z milosti ešte konať bude.** Nie je predsa žiadne prerušenie – Boh pokračoval a bude pokračovať, až kým nebude Jeho dielo spásy dokonané.

Myslite na obe biblické miesta, a to Izaiáš 28 a Rimanom 9: On sám, Pán, sa pozdvihne, On sám Svoje dielo s nami, s Cirkvou-Nevestou, dovedie k záveru a potom aj s Izraelom a všetko sa stane tak, ako to Boh vo Svojom spásnom pláne rozhodol.

Jemu, nášmu Pánu, buď česť a chvála na všetku večnosť za Jeho verné, sväté a zjavené Slovo. Buďte úprimní, nachádzate čo i len jedno miesto, ktoré by vám bolo skryté alebo nejasné? Zásterka bola odňatá, bolo nám darované zjavenie Ježiša Krista a stojí napísané, že zásterka môže byť a je sňatá len v Ježišovi Kristovi. Preto sa nám predsa Pán zjavil. Zásterka bola sňatá a my sme si zo srdca veriť v toto vzácne a Sväté Slovo. Tak sa z milosti stalo napísané Slovo živým a zjaveným Slovom.

Jemu, všemohúcemu Bohu, večnému Bohu, vernému Bohu, ktorý sa nám v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi osobne zjavil a mohol dokonca povedať: „*Kto Mňa videl, videl Otca...*“ [Ján 14:9], Jemu samotnému patrí česť.

Toľko môže byť tiež povedané: My kážeme Slovo, kážeme Ježiša Krista a biblicky usporiadavame to, čo Boh daroval skrze službu brata Branhamu, ale zvestujeme Ježiša Krista, toho ukrižovaného, toho povstaleho a Jemu samotnému náleží všetka česť. Ďakujeme aj dnes večer Pánu za to, čo na nás všetkých z milosti vykonal. Amen.

[*pieseň*]

Máme v našom strede takých, ktorí by chceli nasledovať volaniu? Pozdvihnite na okamih svoje ruky. Máme takých, za ktorých by sme sa mali modliť? Boh požehnaj. Boh požehnaj. Boh požehnaj. Všade...

Ešte je čas milosti, ešte Boží Duch pôsobí, ešte k Nemu môžeme prichádzať. On odpúšťa prestúpenia a hriech viac nespomína. Aj keby boli vaše hriechy červené ako krv, budú biele ako sneh.

Aj to Slovo z úvodu: Znovuzrodení k živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych. Skrze preliatu krv nastalo vykúpenie, odpustenie a zmierenie. Preto Pavol písal: „...za Krista posolstvujeme, ako čo by sám Bôh napomínal skrze nás, prosíme za Krista, zmierte sa s Bohom!“ [2. Korintňanom 5:20] Skrze vzkriesenie však vzišiel nový Boží život a my nie sme len s Kristom ukrižovaní a s Ním zomreli, ale sme spolu s Ním povstali k novému životu v tej istej moci, ktorá bola zjavená vo vzkriesení a tá istá moc je a bude v nás i naďalej zjavovaná.

Dnes máme v našom strede aj brata Jean-Clauda. Príďte dopredu a zaspievajte chórus a potom sa budeme spoločne modliť a Pánovi skutočne zo srdca ďakovať za nevysloviteľnú milosť, ktorú nám daroval – milosť a ešte raz milosť. Všetci budeme spoločne s nimi spievať, pokiaľ to je len možné.

[pieseň]

Ďakujem. Želal by som si, žeby všetci vo všetkých jazykoch rozumeli tomu, čo je v jednom jazyku spievané. Tak to predsa bolo v deň Letníc – jeden hovoril a všetci rozumeli vo svojom vlastnom jazyku tomu, čo bolo zvestované.

Majte však s nami trpezlivosť – všetci, ktorí hovoríte inými jazykmi. Sme vďační za prekladateľov a sme vďační za to, že je prekladané do všetkých jazykov, ktoré sú prítomné, a že všetci môžu spolu s nami počuť a osobne prežívať. Teraz skloníme naše hlavy a ešte raz budeme spievať *Taký aký som, tak to musí byť*.

[pieseň]

Kým spievame *Jemu len ver*, prosím o to, aby všetci, ktorí pozdvihli svoje ruky, prišli dopredu, aby sme sa spoločne modlili a spoločne verili. Ten, kto by chcel prísť dopredu, to môže teraz urobiť.

[pieseň]

To sme nielen spievali, tomu z celého srdca veríme. Všetko je možné tým, ktorí veria. Poďte ešte o kúsok dopredu. Ďakujem. Vďaka buď Pánovi. Vďaka buď Pánovi.

Náš Pán povedal: „*Podťe ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení ... nájdete odpočinutie svojim dušiam.*“ [Matúš 11:28-29] Odpočinutie

naším dušiam, pokoj s Bohom. Veríte všetci, že na kríži Golgoty tiekla krv Božieho Baránka, že nastalo zmierenie a že ste ho prijali? Ak áno, povedzte Amen.

Môžem sa teraz všeobecne spýtať, koľkí z vás veria Božej zvesti v originále, totiž: Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný, tak je zvest' poslaná, aby predišla druhému príchodu Krista? Ak tomu veríte, povedzte Amen! Všetci zdvihnite ruky, nech celý svet vidí, nech to prijme a uchopí, pretože Boh je len vo Svojom Slove a len v tom, čo On povedal.

Pane, všemohúci Bože, aj tento deň si nám Ty daroval. Ja som slabý a biedny, ale Tvoje Slovo je mocné a Tvoja krv má stále tú istú moc. Ďakujeme ti za všetkých, ktorí spásu prijali. Milovaný Pane, nech všetci veria, že je ich vina a hriech odpustený. Prijmite a uchopte to! Pretože tak stojí napísané: „...všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božtmi, tým, ktorí veria v Jeho meno.“ [Jána 1:12] Z celého srdca veríme, že krv Božieho Baránka tiekla na kríži Golgoty ku odpusteniu našich hriechov. Božie Slovo nám bolo darované ako Božie semeno, ktoré bolo vložené do nášho srdca, aby skrze Ducha vzišiel nový Boží život, ktorý je v semene Slova, aby sme boli znovuzrodení ku živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych. Oboje je realita – odpustenie i znovuzrodenie – oboje je Božia realita. Prijmite to. Uchopte to. Spoločne zo srdca ďakujeme vernému Bohu. Prosím brata Schmidta, aby s nami ďakoval.

[brat Schmidt]

Veľký Bože, ďakujem Ti. Ty sám si teraz zložil svedectvo o tom, že Tvoje Slovo sa nevracia späť prázdne, ale že vykonáva to, k čomu si ho poslal. Ďakujeme ti, ó, Pane, za to, že pred Tvojou tvárou, pred Tvojím trónom milosti je zástup svedkov, ktorí uverili a veria a Tvoje Slovo ich oslovilo. Ty všetkých vidíš a poznáš. Všetky okolnosti sú Ti dobre známe, ale jedno máme všetci spoločné – chceli by sme byť naplnení mocou z výsosti – Tvojím dobrým Svätým Duchom, aby bolo Tvoje meno oslávené v nás, s nami a skrze nás, v Tvojej Cirkvi, Pane Ježišu Kriste, po celom svete. Prosíme o to pre Tvoje meno. Tvoje zasľúbenie je predsa áno a Amen. Ako sme dnes počuli – zástera bola sňatá z našich očí. Ďakujeme Ti za zjavenie a prosíme Ťa o Tvoje požehnanie. Amen.

[brat Frank]

Dnes ešte prosím oboch prekladateľov z Kinshasy – brata Tatyho a toho druhého brata, aby prišli dopredu. Je tu brat Arben?

Tam bolo na štadióne zhromaždených 18 000 ľudí. Prezident krajiny taktiež počúval [kázanie] a Boh daroval skutočne mnoho milosti. Keď som sa pýtal: „Koľkí z vás sú biblicky pokrstení na meno Pána Ježiša Krista?“, tak šli ruky nahor. A tí, ktorí ešte neboli pokrstení, sa potom následne nechali pokrstiť. Slovo sa nevracia späť prázdne, ale vykonáva, k čomu bolo poslané.

[modlitby]

Nie je jednoduché to prekladať. Čoho je srdce plné, tým ústa pretekajú. Želal by som si, že by to bolo s nami všetkými tak, že by sme na tomto mieste všetci nášmu Bohu spoločne vzdali česť. A ako náš brat v poslednej modlitbe Pánovi predložil, žeby aj v Spojených štátoch Slovo Božie prišlo k platnosti, žeby sa všetci vrátili ku viere tak, ako hovorí Písmo, žeby Boh daroval milosť, žeby všetci vyšli spod falošného vplyvu a podriadili sa Božiemu vplyvu, žeby Boh daroval milosť, žeby všetci, ktorí patria k Cirkvi-Neveste verili len tak, ako hovorí Písmo, a tomu, čo Písmo hovorí. Nášmu Bohu buď česť.

Vy všetci, ktorí ste prišli dopredu, veríte. Brat Jozef, teba Boh požehnaj mimoriadnym spôsobom. Boh nám všetkým požehnaj a buď s nami všetkými. Spievajme ešte *Ty si hoden* a kto chce pozdvihnúť ruky, môže to urobiť.

[modlitby]

Pýtam sa ešte raz: Veríte všetci, že zvest', ktorú nám Boh dal z Božieho Slova skrze brata Branhama, teraz predchádza druhému príchodu, návratu Krista? Amen! Boh Pán nás požehnaj, daruj milosť, že by sa pri žiadnom z nás nezistilo, že zaostal. Aj tu sme už často povedali: Ak by sme pritom neboli my, ktorí teraz Bohu veríme, kto by potom mal byť pri tom? Kto? Tí, ktorí kráčajú po vlastných cestách? Nie! Bohu Pánu buď zo srdca vďaka.

Zabudol som zmieniť, že aj v Rumunsku sme mali mocné zhromaždenia a naši bratia, a to brat John, brat Daniel, brat Florin a všetci ostatní k tomu pridali svoju časť. Kto by si mohol predstaviť, že sa v Európe zhromaždí 2 000 ľudí, aby počuli Božie Slovo? Pri vchode sú dve fotografie zo zhromaždení, ktoré sme mali v Rumunsku. Boh koná vskutku veľké veci a tí poslední sú volaní von. Jemu, Bohu Abraháma, Jakoba a Izáka, ktorý bdie nad Svojím Slovom a Svojím ľudom, Jemu buď česť teraz a na všetky veky. Amen.